

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig- en

Nieuws-

Donderdag

COURANT.

Wetenschappelijk

Blad.

7 September.

Frankrijk.

Parijs, den 4den September.

Het *Journal des Dèbats* spreekt heden, in een lang en vrij opmerkelijk betoog, het in omloop geweest zijnde gerucht tegen dat de regering voornemens zou zijn om een dagblad op te richten, waarover zij het toezicht hebben en hetwelk zich in geene redeneringen over staatkundige onderwerpen inlaten zou, maar welks roeping zou zijn: » om daadzaken aan het licht te brengen, niemand te vleien, een ieder recht te doen wedervaren en de staatkundige zedelijke wetenschappelijke en letterkundige opvoeding van Frankrijk te voltooien. » Het *Journal* verklaart, dat er nooit zulk een plan bij de regering bestaan heeft.

— De spaansche gezant, de heer *de Campuzano*, heeft gisteren avond een zeer lang onderhoud met den minister van buitenlandse zaken, over de gebeurtenissen van Pampeluna en Madrid, gehad.

— Rapporten van den generaal *Harispe*, bevelhebber van het fransche vreesden-legioen hebben, naar men zegt, gisteren tot een langdurigen Kabinetraad aanleiding gegeven.

De nieuwe pogingen, dezelve dagen in deze hoofdstad aangewend, om dit vreemde legioen te reorganiseren, schijnen tot dus verre weder met den ongunstigsten uitslag te worden bekroond. Men zegt dat de kolonel *Dumail*, welke hiermede belast is, zich naar de zuidelijke grenzen des Rijks zal begeven, om zijne pogingen aldaar voort te zetten.

— De regering heeft de drie volgende telegraphische depêches doen bekend maken. De eerste dierzelve (die, even als de tweede, reeds eene vrij oude dagteekening draagt), bevat de officiële bevestiging van de nederlaag van den generaal *Buerens*:

» Bordeaux, 30 Augustus, des avonds.

« Een rapport heeft de generaal *Buerens* in de omstreken van Herrera een ongelukkig slag geleverd aan de geheele magt des Prelenden, ten getale van 10,000 man en 500 paarden aldaar vereenigd. De overmagt heeft over den moed van de troepen der koningin gezegevierd, die, na een verlies van 1500 man, op Carinena hebben moeten terugtrekken. Het verlies aan den kant des vijands is aanzienlijk geweest.

« Den 26sten nog bezette de generaal *Buerens* Carinena; den 25sten was de generaal *Orap* te Darona aangekomen; tegen den vijand optrekkende.

« De generaal *Espartero* was den 22sten te Trelaguna, en begaf zich naar Buitrago.

» Bayonne, 31 Augustus, des middags.

(Van Bordeaux door eenen koerier aangebragt.)

« *Uranga* heeft Penacerrada genomen. De karlisten hebben aldaar 560 gevangenen gemaakt en zich van vier stukken geschut, benevens van den aanwezigen krijgsvorraad meester gemaakt.

« De generaal *Carpndalet* heeft Vittoria verlaten om in Kastilië door te dringen.

« Te Pampeluna heerschte den 28sten nog dezelfde beroering.

» Bayonne, 2 September, op den middag.

« Volgens de berichten uit Pampeluna van den 30sten, hield de onderkoning *Isidore* die stad ingesloten, met het oogmerk om de oproerlingen weder in handen pligt te brengen. Alle de troepen, behalve het jraillleur-korps, maakten met hem gemeene zaak.

« *Espartero* is den 27sten met zijne troepen uit [de omstreken van] Madrid, naar Jadr.que getrokken.

Het ministeriele ochtendblad, de twee eerste depêches mededeelende, laat daarop volgen: « Het eerste dezer telegraphische berichten bevestigt de nederlaag van den generaal *Buerens*, waarvan wij reeds de bijzonderheden mededeelden.

« De march van den generaal *Espartero* op Buitrago, bewijst dat hij zijne richting naar het gebergie van Soria neemt, alwaar *Zanateaux*, na Segovia verlaten te hebben, zich ophoudt, en welke strek het tooneel van eenen nieuwen karlistischen opstand geworpen is.

« Penacerrada, waarvan de generaal der karlisten *Uranga* zich meester heeft gemaakt, ligt acht uren zuidelijk van Vittoria, ter halver wege tusschen die stad en Logrono. Het is een belangrijk punt, hetwelk de generaal *Cordoba* had doen versterken om de gemeenschap te verscheren tusschen die beide ste-

den, welke de twee voornaamste stapelplaatsen des constitutionelen legers in de Baskische gewesten zijn.

« Het verlies van Penacerrada schijnt dat van onderscheidene andere versterkte punten na zich te moeten dopen; of het aanhouding geven dat zij, even als men dit in 1834 reeds gezien heeft, plotseling door de christinos verlaten worden.

« Ziet daar, wat het noodlottig gevolg moet wezen van de ontferming en de schanddaden des legers. Zou de geheime slaaf van de karlisten uitgeroeid en de soldaten niet aan den heilsamen dwang der krijgstuicht worden onderworpen, zal men de grondwettige zaak, zonder door don *Carlos* te zijn verwoonnen, en hoewel over magtiger middelen dan dese kunnende beschikken, zich door eigen handen zien ombrengen.

In een schrijven uit Bayonne van den 31sten vindt men mede de tijding van de inneming van Penacerrada bevestigd. Den 24sten is het vuur door *Uranga* tegen die stad geopend, en was het hem reeds dadelijk gelukt het geschut der belegerden te demonteren; den volgenden nacht was een nieuwe aanval op de plaats gedaan, die hare batterijen zooveel mogelijk had hersteld, maar zich ten gevolge van dezen hernieuwden aanval genoodzaakt had gezien te kapitulieren. Men geeft in dit schrijven groote bedachtzaamheid te kennen, dat Trevino en ook Vittoria hetzelfde lot zal treffen, welke laatste plaats, zoo als het ministeriele ochtendblad insgelijks opmerkt, door de inneming van Penacerrada geheel voor den vijand open ligt.

Bijzondere berichten uit Pampeluna, van den 27sten des avonds, en dus van geene latere dagteekening dan die der bijzonderheden welke gisteren uit die plaats werden medegedeeld, spreken van het vermoorden van den gouverneur, don *Martin Jose Iriarte*; het schijnt dat men hiermede bedoelt den kolonel *Iriarte*, die als onderkoning te Pampeluna het bevel voert; en daar de bovengeschiede depêche, van jongeren datum, nog van dien tegenbevelhebber, als in *Isidore* zijnde, gewaagt, kan men dit bericht veilig voor ongegrond houden. — Dezelfde berichten deelen nog vele bijzonderheden mede omtrent de in Pampeluna plaats gehad hebbende wandaden; daaruit vernemt men dat de generaal *Saarsfield*, toen hij door de oproerige *trailleurs* op het raadhuis was gebragt, om onderzocht te worden over beschuldigingen die men hem te laste legde, volstandig weigerde om voor deze vierachtiar des oproers rekenschap van zijne handelingen te geven; hij had zich te paard naar het raadhuis begeven, en keerde ook weder te paard huiswaarts; op weg daarheen, losten de opstandelingen eenige schoten op hem, die hun doel niet bereikten; eene patrouille der nationale garde nam hem daarop in hare bescherming, en plaatste hem in darselver midden, ten einde hem naar de plaats de Castillo (alwaar het bataillon der bezetting onder de wapenen stond) te geleiden; doch de oproerlingen vielen onder een woest geschreeuw op de patrouille aan, verspreidden dezelve en bragten den generaal om het leven. — De woningen van *Saarsfield* en *Mendivil* zijn, zoo men deze berichten gelooven mag, in puinboopen verkeerd en de lijken dier officieren, op de plaats waar zij vermoord werden, naastten toen geseld; het paard van *Saarsfield* heeft zelfs de woorden der razenden niet kunnen ontgaan, die hem het lot zijns meesters hebben doen deelen.

— De berichten die men heden langs den gewonen weg uit Madrid heeft ontvangen, loopen tot den 27sten. Men leest daarin het volgende: « Het nieuwe ministerie zal, naar men zegt, er niet mede dralen, om meer openlijk op te treden; de staatkundige vrienden hebben het gerucht verbreid dat het er sijn aan kan; hij hoopt om de meerderheid in de korten vergadering voor zich te winnen.

« De koningin, vurig begeerende een einde aan de krijsgemaakt te zien, heeft, naar men verzekert, uit hare eigene guldmiddelen het edelmoedig aanbod van 30 millioen realen gedaan.

« Eindelijk zal *Espartero*, zoo men het algemeen gerucht gelooven mag, nu zijne troepen de gedeeltelijke betaling hunner schulden hebben erlangd, zich gereed maken om de omstreken der hoofdstad te verlaten en tegen den vijand op te rukken, op wie de nederlaag van *Buerens* gewroken moet worden.

« Er zijn onder de bevolking geruchten in omloop dat men in algemeene bewoordingen, maar toch bepaald, gezegd zal worden, om de gemoeiden in de grootste angst te brengen; men spreekt, namelijk van een heilich ontwerp, door de troepen van het afgetreden ministerie gezonden, om op eene bladzige wijze de voornaamste mannen der gematigde partij, niet den weg te ruimen; reeds wordt er van lijsten gesproken, welke de namen der slagtoffers zouden bevatten, aan de opstelling van welke lijsten

sommige leden des afgetreden kabinets niet vreemd zouden zijn. De betrekking waarin, gelijk bekend is, de nieuwe minister van binnenlandse zaken, don *Gonzales Alonso*, met den heethoofdigsten aanhang van *Arguñales* staat, deed reeds de vrees ontstaan, dat deze verfoeilijke ontwerpen een maar al te zwakken weerstand bij het nieuwe kabinet zouden ontmoeten.

„De heer Mendizabal, die Madrid nog niet verlaten heeft, schijnt met opzigt tot zijne plannen van weder-optreding, nog meer op de geblekene stemming der provincien, dan op de geheime revolutionaire vereenigingen te rekenen. Die hoop schijnt geheel ijdel te zijn, daar men in de provincien nog de gewaarwordingen niet onderdrukt heeft, welke zijne bekende ordonnantie wegens de koopvaardij-vaart aldaar heeft opgewekt; men herinnert zich dat, ten gevolge van dit ministerieel besluit, alle wedijver van den spaanschen handel met dien van Gibraltar ten eenenmale onmogelijk werd gemaakt.”

De generaal *Scoons* heeft zich in de cortes-vergadering welke den 22sten te Madrid met gesloten deuren is gehouden, op eene allerhevigste wijze uitgelaten tegen de officieren van het leger, en onder anderen den voorslag gedaan om dezelve grootendeels door sergeanten en officieren der mobiele nationale garde te doen vervangen. Men verwachtte wel dat zijne waarlijk ongepaste uitvalen, niet onbeantwoord zouden blijven, en thans behest ook werkelijk het Madridsche dagblad *el Mundo* den volgende brief, door de officieren der koninklijke garde aan den redacteur van hetzelfde gericht:

* In de overtuiging dat het ministerie van den 15den Aug. 1836, de natie naar eenen afgrond voerde, hebben wij gemeend aan hetzelve onze ondersteuning te moeten onttrekken, niet door middel van oproer en schandaal, zoo als de heer *Seoane* valschelijk voorgaaf, maar door ons ontslag in te dienen, en onze onderheb-
benden aan te raden om den legeraanvoerder te volgen: ziedaar de gebeurtenis welke door den generaal *Seoane* met den naam van jahitzaaren opstand bestempeld wordt! En dit door den man die een zoo groote rol in den peruaanschen opstand gespeeld heeft, door de afzetting van zijn eerbiedwaardigen onder-koning *Pesuela*, en aldus aan Europa het verlies dier rijke oorden berokkende; — door den man, die naast hem gezeten is, welke de krijgsmacht verwoest en de hoofdstad geschandvlekt heeft, die den moord van zijnen vriend, den dapperen *Canterac*, veroorzaakt heeft, en thans eere-tekkenen op zijne borst draagt, niet op het veld van eer verdiend. Wij zijn door den generaal *Seoane* gelasterd, die, door de omwenteling van la Granja kapitein-generaal geworden, de straten der hoofdstad te paard heeft doorgereden aan de spits van het laagste gepeupel, dat van het bloedige drama van Hortalaza (de vermoordiging van den generaal *Quisada*) zwanger ging, een schandaal die de generaal had kunnen voorkomen; en thans hoort men dien generaal den naam van oproerlingen geven aan officieren die hun ontslag hebben ingediend, om geen handlangers te zijn van een ministerie, dat tegen de belangen des volks inwerkte, dat uit een soldaten-opstand geboren was, en welks optreding door de tranen der koningin, en den wijgen moord eens beroemden generaa! gekenmerkt werd.

De officieren der koninklijke garde, zegt hij, hebben hem niet verdedigd, toen zij hem door de bajonetten zagen bedreigen; die ondankbaar hoe heeft hij zoo gemakkelijk kunnen vergeten, dat hij zijn leven aan een onzer spitsbroeders verschuldigd is! zoo hij door dien waardigen krijgsmakker niet was bijgestaan, zou hij thans den adem missen, waarvan hij zulk een slecht gebruik maakt! Gaf hij zelf wel eens bewijs van zulk eene edelaardige gehechtheid, toen het er op aankwam om den generaal *Quesada* te verdedigen. Neen, duizendvondig zeggen wij neen: hij liet hem hulpeloos aan de genade zijner beulen over. Eeuwige schande, den generaal *Saane*, die, getuige van dit spood bedrijf, niets beproefde om het leven van een dapperen generaal te redden! Toen hij ons van lafhartigheid beschuldigde, had hij zeker vergeten, dat alleen hij een lafaard kan genoemd worden, die altijd vaardig is om den genen aan te randen, die zich niet kan verdedigen. — Dit zij genoeg om al het beleedigende aan te toonen dat er in de redevoering des generaal *Saane* gelegen is; voor het overige eischen wij van hem eene schitterende genoegehoening in den boezem der cortes; en zoo hij ons die weigert, zullen wij hem op eene andere wijze weten te dwingen om ons regt te doen wedervaren."

Het dagblad el *Pervenir* meldt, dat de generaal *Rich* benoemd is, om *Mender-Vigo* op te volgen als kapitein-generaal van Oud-Kastilië en bevelhebber over de divisie welke *Zarategui* vervolgt.

Der befristete Handel (den 5den) ging behalve in de binnenlandsche industrie en ondernemingen weinig om. De notering was: 5 pCt. 110,80; 5 pCt. 79,20; Sp. Ard. 20, 20½; Pass. 4½; Nap. rent. 96,95, 97; Rom. L. 109½, 101; Port. 3 pCt. 25½.

Nederlanden.

Wien, den 6ten September.

Naar wij vernemen, heeft het K. M. den koning van Pruisen bevestigd aan dezen verdienstelijken landgenoot, den kapitein J. G. W. Hertog, van het wapen der genie, eenen kostbaren geheel met de handteekening van den koning, van binnen versierd met het, mede in brillanten gevattig, naambijlief des konings, ten geschenke te zenden, als een blijk van hem welgevallen waarmede door K. M. twee aan H. G. zelf aangeboden exemplaren van de door dezen waardigen ingenieur kostelijk geschreven werken over de krijgswetenschap, waren ontvangen geworden.

— Te Hellevoetsluis zijn binnen gekomen, den 2den dezer, Zr. Ms. transportschip *Dordrecht*, kapl. luit. ter zee *Coops*, komende van Curaçao en Zr. Ms. stoomschip *Cerberus*, van den Helder; den 3den dezer, Zr. Ms. korvet *Hippamenes*, kapl. luit. *Mole* en de brik *Pegasus*, kapl. luit. *Boelen*, beiden van Texel.

— In de vorige week is bij den kerkeraad der Hervormde gemeente te Zwijndrecht ontvangen, een compleet en zeer zwaar zilveren stel voor doop- en nachtraals-bediening, bestaande in doopbekken, 2 antieke schenkkanen, 4 bekers, 1 groote en 2 kleine schotels, alles fraai bewerkt en voorzien met jaargetal en naam van de legatrice, zijnde de op den 1sten februarij 11. overleden vrouwe *Johanna Onderwater*, donairiere van wijlen den wel.ed. heer *Pompe van Meerdervoort*, heer van Zwijndrecht.

— In de Javasche couranten tot den 6 Mei vindt men het volgend bericht, gedagteekend Batavia den 28 April:

Uit de Preanger Regentschappen wordt gemeld, dat de brug over de rivier Tjisokkan, gelegen op den grooten postweg van Tjitarum naar Bandung, op den 18. dezer door eene zware overstroming is weggespoeld. Men was juist bezig met aan de brug eene belangrijke reparatie te bewerkstelligen. Drie daaraan arbeidende werklieden waren vermist geraakt, en tot op de afzending van het berigt had men niets omtrent hun lot vernomen. Ook het grootste gedeelte der houtwerken, tot de reparatie benodigd, en met veel moeite en kosten ter plaatse aangevoerd, is bij die gelegenheid verloren geraakt. In de strooming door dit ongeval in de passage te weeg gebragt, is voorloopig door het aanleggen van een veer voorzien. Bijna gelijktijdig is de groote brug over de rivier Tjitarum, gelegen aan den postweg tusschen de genoemde rivier Tjisokkan en Bandung, mede door eene overstroming weggespoeld. Ook daar is de voor het oogenblik gestreemde passage door spoedig aangebragte hulpmiddelen weder geopend geworden.

— Dezer dagop is aan de leden van de tweede kamer der Staten-Generaal toegezonden het in Mei jl., ingevolge art. 226 der grondwet, van regeringswege aan de Staten-Generaal gedane verslag omtrent den staat der hooge, middelbare en lagere scholen.

Wat de Hooge scholen aangaat, blijkt uit dat verslag, dat Jezelve ook in den jare 1835, waarover hetzelfde loopt, kunnen gezegd worden aan het doel te hebben beantwoord. Een aantal jongelingen vonden er ruime gelegenheid om zich voor hunne toekomstige bestemming, wetenschappelijk te vormen, en tevens hun verstand en hart te beschaven en te veredelen; terwijl meer dan een hoogleeraar ook door het uitgeven van geschriften nuttig was, en de uitbreiding der wetenschappen trachtte te bevorderen. Ook ontbrak het dit jaar niet aan het houden van voordrachten, buiten en behalve die, welke bij het reglement zijn voorgeschreven. Respondeer- en disputeer-oefeningen werden voortgezet. Bekroonde prijsverhandelingen en onderscheidene academische geschenken droegen blikken van welbesteden tijd en grondig onderzoek. Het verstrekte der Hoogeschool te Leiden tot eer, ook Z. K. H. G. A. S. M. den zoon des Prinses van Oranjen, onder het getal harer kweekelingen te zien opgenomen. Van de studenten wordt gezegd, dat zij eene lofwaaardige vlijt aan den dag hebben gelegd. Hun gedrag wordt almede met lof vermeld. Enkele uitzonderingen kunnen dit gunstig getuigenis niet verzwakken. De goede stemming van het aanzienlijkst gedeelte bleef zich in velerlei opzichten kenmerken, zoodat het vertrouwen der regering is bevestigd en versterkt, dat de studerende jongelingschap onzer hoogescholen zich door uitstekende hoedanigheden zal blijven onderscheiden, en dat de afwisselende geest, welke haar voor weinige jaren sprekende bewijzen deed geven van Vaderlandsheids en verknochtheid aan alles, wat aan Nederland dierbaar is, nimmer zal ontfaan, maar voeleer bij opvoeding en als bij overlevering worden voortgeplant en onderhouden, en zich, van de hoogescholen, door de geheele maatschappij zal verspreiden, en alzoo medewerken tot bestendiging van orde, rust, en algemeene welvaart. De akademische verzamelingen en inrigtingen voor het onderwijs, werden in goede orde onderhouden, ofschoon de eene meer, de andere minder, onder de bekrompenheid der subsidien, welke voor dit onderwerp werden toegestaan, moesten lijden. In weerwil dieser bekrompenheit van middelen, zijn er sommige verzamelingen of inrigtingen, ondrent welke gunstige berichten zijn ingekomen. Zoo meldt men van de hoogeschool te Leiden, dat de kruidtuin, onder bestuur van den hoogleeraar Reinward, niet slechts bij voortdurend goed in stand is gehouden, maar ook in de laatste jaren aanmerkelyk verbeterd en met een grooter aantal van gewassen vermeerderd en verfraaid is, weshalve aan het doel dezer inrigting wordt voldaan, om, namelijk, het kruidkundig onderwijs door een groot aantal van voorbeelden op te helderen, de groote verscheidenheid van het plantenrijk en het verband der verschillende vormen aanschouwelyk te maken, en de meest nuttige en merkwaardige gewassen te doen kennen. Vooreerst, gunstige omstandigheden hebben tot den tegenwoordigen bloei van den akademischen tuin bijgedragen, na eerst, niettoespannende de voor denzelfden verstrekte subsidien in de laatste jaren niet genoegdoening daartuit eenigen aankoop hoe het genaamd x van gewassen te doen. Vooreerst moeten in dezen, met erkentelykheid, de aanzienlyke bydragen geroemd worden, die de hortus-academicus, zoo wel onbepaald als bij ruiling, ontvangt uit de in- en buitenlandse verzamelingen, met welker eigenaren of bestuurders gedurige betrekkingen worden onderhouden. Aan de goede en onafgebroken zorg van den hortulanus en deszelfs zoon, die zich eene meerdere ondervinding tot het verbeteren der kultuur steeds tracht ten nutte te maken, moet almede de goede instandhouding van den akademischen kruidtuin worden toegekend, terwijl het voor de studie der kruidkunde steeds meer bij de studerende jongelingen ingang vindt. Getuige hiervan, is het steeds toenemend

getal der studenten, die de kruidkundige lessen onafgebroken bijwonen en zich door vijfzig bezoeken van den hortus de verzameling aldaar tot hun meeste voordeel trachten ten nutte te maken. Met veel voldoening wordt uit Groningen vermeld den staat waarin de oeconomische tuin, onder het bestuur van den hoogleeraar van Hall, zich bevindt, en der daarin gevonden wordende verzameling van tot den landbouw betrekkelijke gewassen, welke nergens elders in ons Vaderland zoo bestaat. Het kabinet voor de landhuis-kruidkunde te Leiden is van vele voorwerpen voorzien, als daar zijn: 500 staks werktuigen, 1250 verschillende houtsoorten 1878 verscheidene zaden en 500 produkten van den landbouw, behalve eenige platen, welke planten, vruchten of dieren voorstellen. — Het ontledkundig kabinet te Leiden staat op eenen hoogen trap van voortreffelijkheid en orde.

Het archaeologisch museum te Leiden gevestigd, eene verzameling welke meer en meer de aandacht, ook van vreemdelingen, tot zich trekt, werd tot dus verre op eenen hoogst gebrekkige wijze bewaard; gedeeltelijk in een gebouwenpaleis aan het museum van natuurlijke historie, gedeeltelijk in een schuur of loods, nabij den kruidtuin. Geteknikt heeft zich eene gelegenheid voorgedaan, om voor het archaeologisch museum een geschikt lokaal te vinden. Zoodra dit gebouw voor het oogmerk zal zijn ingerigt, en de voorwerpen naar den tisch der zake zullen zijn geplaatst, zal de belangstelling van dit aanzienlijk museum meer en meer in het oog vallen; maar zal ook, wat meer zegt, dan eerst daarvan dat nut kunnen worden getrokken. Het welk dergelijke verzameling voor de bevordering van geschied- en oeconomische kennis, voor de vorming van den smaak, en voor de opscherping van den kunstin bij de beoefenaars der beekende kunsten en bij de beschaafde klasse van ingezetenen, zal kunnen opleveren.

Het penning- en muntkabinet der Leidsche hoogeschool was vroeger met de boekery derzelve, later met het kabinet van archaeologie vereenigd. Van tijd tot tijd door geschenken van onderscheidene personen tot stand gebracht en vermeerderd, werd het laatste bijzonder verrijkt door de uiterste wilsbeschikking van den hoogleeraar *Reuvens*, die daaraan zijne eigene munt- en penning-verzameling vermaakte. Het kabinet van pleisterbeelden en de prenten-verzameling te Leiden verkeerden bij voortdurend in eenen voldoende staat. De hoogeschool te Utrecht ondervond geen gering bewijs der belangstelling van de Staten van dat gewest en van het stedelijk bestuur, door de aanzienlijke bijdragen, welke, vooral van stadswege, worden versterkt, om met ondersteuning van het Rijk, en ten gevolge van de voorstellen der regering, ten behoeve der hoogeschool aan te kopen, de belangrijke verzameling van mathematische waspraeparaten, vervaardigd en nagelaten door wijlen den kundigen Professor *Petrus Koning*.

En en ander deel over het geheel gunstige uitkomsten kennen, en levert redenen van tevredenheid op. Voornamelijk schijnen, wordt in het verslag, gezegd, de hoogeschoolen te kampen te hebben met bezwaren, welke uit gemis van de noodige fondsen ontstaan. De noodzakelijkheid om de bezwaren, ook in de toekomst voor het onderwijs, waarop tekenen, mede van de zijde der Staten-Generaal, is aangedrongen, maakt het niet wel denkbaar die bezwaren uit den weg te ruimen. De zaak zelve heeft de aandacht der regering in 1835 bezig gehouden. Het verslag over 1836 zal behelzen wat in verband daarmee is geschied. Uit eene vergelijkende opgave van het getal der aan de hooge scholen ingeschreven studenten in 1834 en 1835, blijkt, dat op 1°. November 1834, dat getal 1507 heeft beloept en op 1°. November 1835 1527, als 771 te Leiden, 491 te Utrecht, en 265 te Groningen.

Nopens de *Latijnsche Scholen* wordt, onder anderen, te kennen gegeven, dat bij de beschouwing van den staat van het onderwijs op dezelve in het oog te houden is, dat hetzelfde ten hoofddoel heeft, om voor het akademische onderwijs voor te bereiden. Van dit gezigtpunt uitgaande, kan men van die instellingen getuigen, dat zij over het algemeen aan dat doel beantwoorden. Terwijl, bij voorbeeld het taalkundig onderrigt in het grieksch en het latijn streng wordt vastgehouden, worden op de hogere klassen in het bijzonder, de oude klassieke schrijvers ook tevens zaakkundig toegelicht, worden er de leerlingen geoefend om het gehoorde en gelezene door aantekeningen te bewaren, alsmede, om het latijn zuiver te schrijven. In sommige scholen worden de kweekelingen ook geoefend in het vlug en zuiver latijn spreken, waartoe in het bijzonder de behandeling der letterkundige geschiedenis van de grieken en de romijnen, minnadersche en de romische oudheidkunde, geschikte gelegenheden aanbiedt. Te recht wordt de oude geschiedenis met de oude aardrijkskunde vereenigd, daar als hoofdzaak beschouwd; derzelver kennis staat in naauw verband met de beoefening der oude letteren. Maar de academische lessen omvatten de algemeene geschiedenis in haar geheel en uit dien hoofde reeds behoort het onderwijs derzelve op de latijnsche scholen geen gedeelte van dezelve achterwege te laten, terwijl buitendien de kennis der algemeene geschiedenis voor den beschaafden stand onmisbaar is. Er is dan ook een aantal latijnsche scholen, waar dezelve gedurende den vijfjarigen cursus geheel wordt afgehandeld; doch er zijn er ook nog, waar men zich binnen de grenzen der oude geschiedenis beperkt. Het wiskundig onderrigt, hetwelk te veren op eenige scholen nog achterlijk was, nadert van lieverlede de vereischte hoogte. Er zijn er waar hetzelfde nog hooger opgevoerd wordt. Om verder aan bovengemeld doel dezer instellingen te voldoen, zijn eenige rectoren, met grond, van gevoelen, dat zij hunne kweekelingen moeten gewennen om zelfstandig te werken. Aan de hooge scholen toch missen deze de leiding, welke zij op de latijnsche scholen gewoonlijk slechts te volgen hebben; zij staan daar op zich zelve en moeten menigwerf verlegen zijn, hoe zij het in het studeren zullen aanleggen. De

evenbedeelde rectoren laten derhalve de tweekelingen, althans in het laatste jaar, meer op hun zelve werken, hen daarbij wel gade slaande, doch zonder zulks te doen blijken, dan in het geval dat er toeregtwijzing noodig is. Deze handelwijze verdiende door alle rectoren in acht genomen te worden. Hoezeer nu meergemeld hoofddoel der latijnsche scholen uit het oog wordt verloren, is men bij eenige dier instellingen nogtans van oordeel dat met hetzelfde, als nevensdoel, behoort verbonden te worden eene meer algemeene beschaving, zoodanige namelijk als niet behoorde te ontbreken bij jonge lieden, van den stand dergenen, die voor het akademisch onderwys bestemd zijn. Daartoe rekent men de kennis der hedendaagsche talen, met name het fransch, engelsch en hoogduitsch, te behooren. Uit dien hoofde is bij de zoo even bedoelde gestichten de gelegenheid geopend voor het verkrijgen van onderwijs in die talen. Het getal latijnsche scholen is in 1835 met één vermeerderd geworden, zijnde in de stad Goes eene vroeger bestaan hebbende hersteld. Het getal leerlingen, hetwelk in de drie vorige jaren over het algemeen was afgenomen, is niet alleen niet verder verminderd, maar is weder eenigzins toegenomen. Het blijkt toch uit een, bij het verslag gevoegd en vergelijkenden staat, dat het getal leerlingen der latijnsche scholen in 1831, heeft beloept 1315, in 1832 1205, in 1833, 1225, in 1834, 1245 en in 1835 1255.

Betrekkelijk de *lagere scholen* wordt in het verslag gezegd, dat het jaar 1835, zich, evenmin als de laatst voorgaande jaren, door nieuwe verordeningen of maatregelen van grooten omvang gekenmerkt heeft. Het lager onderwijs bleef niettemin een voorwerp uitmaken der bijzondere zorgen van de regering, en voor zoo verre de tijd en omstandigheden zulks toelieten, is zij blijven voortgaan aan de verbetering en de uitbreiding van het lager schoolwezen bevorderlijk te zijn. Uit eene opgave, bij het verslag gevoegd, betrekkelijk het getal der gewone lagere scholen, aanwezig binnen elke provincie, en het aantal leerlingen, die op dezelve onderwijs hebben genoten, blijkt, dat het gezamenlijk aantal scholen in 1835 heeft bedragen 2832 en dat der leerlingen 304,459, als: 173,578 jongens en 130,881 meisjes. Van deze 2832 scholen, waren er 2190 gemeentelijke openbare scholen, met 256,035 leerlingen; 136 bijzondere scholen ten koste van godshuizen, armbesturen of genootschappen, met 16,861 leerlingen; 506 bijzondere scholen voor rekening van particulieren, personen en 31,565 leerlingen. — In Noord-Brabant waren er in 1835 alzo 343 scholen en 37,743 leerlingen; Gelderland 334 scholen en 39,104 leerlingen; Noord-Holland 459 scholen en 45,428 leerlingen; Zuid-Holland 427 scholen en 48,152 leerlingen; Zeeland 165 scholen en 17,603 leerlingen; Utrecht 141 scholen en 16,822 leerlingen; Vriesland 341 scholen en 34,094 leerlingen; Overijssel 226 scholen en 29,828 leerlingen; Groningen 243 scholen en 24,395 leerlingen; en Drenthe 133 scholen en 11,250 leerlingen. Het blijkt alzo, dat de schoolgang merkbaar is vermeerderd, zijnde de gewone lagere scholen in de maand Januarij 1826, bij eene bevolking van 2,285,663, bezocht geworden door 246,998 leerlingen; terwijl in 1835, bij eene tot 2,528,387 geklommen bevolking, het aantal scholieren, die gedurende dat jaar, voor langeren of korteren tijd, onderwijs genoten, heeft bedragen 304,459.

Uit eene opgave van het aantal kostscholen en van kost- en dageloozen, aanwezig binnen elke provincie, blijkt, dat er 16 kostscholen voor jongens, 14 voor meisjes, 81 dag- en kostscholen voor jongens en 144 voor meisjes, te samen 255 scholen, zijn. Van dat getal betreffen zich in Noord-Brabant 42, Gelderland 37, Noord-Holland 93, Zuid-Holland 52, Zeeland 6, Utrecht 25, Vriesland 6, Overijssel 5, Groningen 5, en Drenthe 4. Deze scholen behooren echter tot het hierboven opgegeven getal gewone lagere scholen. Eene derde opgave duidt de gesteldheid aan van de gemeentelijke schoollokalen in de verschillende provincien. Daaruit blijkt, dat er 1379 schoollokalen in werkelijk goeden staat zijn, 495 die vrij goed kunnen worden genoemd en door eenige verbetering in behoorlijken staat zijn te brengen, en 318 die nog slecht zijn en waarvoor geheel nieuwe behoeven te worden aangebouwd. Die opgave strekt ten bewijze, dat verre weg de meeste gemeenten bereids in het bezit van wel ingerigte schoollokalen zijn, maar daaruit blijkt echter te gelijker tijd, dat voor dit materiele belang van het onderwijs bij voortdurend nog aanzienlijke opofferingen vereischt worden.

Uit eene vierde opgave blijkt, dat er gedurende het schooljaar 1835-1836, zijn afgegeven 202 akten van algemeene toelating als schoolonderwijzer van den 4den rang, 188 van den 3den rang, 105 van den 2den rang en 3 van den 1sten rang, 50 akten als schoolonderzessen, en 39 akten als huis-onderwijzer. De begeerte, om in den onderwijzersstand te worden opgenomen, was alzo niet minder groot dan in vroegere jaren.

Kindelijk blijkt, uit eene vijfde opgave, dat er in ons rijk 214 vereenigingen van onderwijzers, of onderwijzers-gesellschaften, bestaan, 2515 leden tellende, als in Noord-Brabant 27 gezellschaften en 354 leden; Gelderland 21 en 230; Noord-Holland 23 en 287; Zuid-Holland 24 en 303; Zeeland 17 en 146; Utrecht 6 en 101; Vriesland 26 en 362; Overijssel 23 en 313; Groningen 27 en 312, Drenthe 6 en 107. Deze opgave levert het bewijs op, wanneer men vroegere van dien aard daarbij vergelijkt, dat de onderwijzers-gesellschaften niet alleen overal in stand blijven, maar zelfs in getal en in talrijkheid van leden zijn toegenomen.

(Uit hoofde van deezelfs uitgebreidheid, moeten wij het verloop en slot van dit nitrekeel uit het jaarlijck overzigt van den toestand van het openbaar onderwijs in Nederland, alsmede onze gewone *Letterkundige*, en *wetenschappelijke nieuwstijdingen*, tot een volgend nummer afstellen. De leden ontvaangen duitche berichten, waaraan wij evenmin eene plaats hebben kunnen inruimen, behelzen geen nieuws van aabbelang.)

Te Breda bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.